

BID EN WERK

'En wanneer jullie bidden ...', zo begint dat belangrijke gedeelte uit de Bergrede over het bidden waar ook het Onze Vader in staat. 'Wannèèr jullie bidden', blijkbaar gaat Jezus (hij is de maker van deze prachtige woorden) er van uit dat mensen bidden, dat u en ik onze dagen ingebed hebben in gebed, dat we het vredesgebed van hier ook elke dag thuis of waar dan ook bidden. De vraag is of dat ook zo is? Bidden we? Zijn er momenten dat we ons helemaal leeg maken om die Ene in ons te laten spreken? Die Ene, die Eeuwige, hzij is niet te vatten in namen (laat staan in woorden) geven we Die een kans in ons leven, in onze wereld. Zodat gerechtigheid ons te pakken krijgt, zodat genade uit ons binnenste stroomt, zodat liefde onze drijfveer wordt. Want dat gebeurt als we bidden, we stellen ons open voor geloof, hoop en liefde voorbij alle besognes die de dagen ons brengen, voorbij alle 'omhaal van woorden' die in de religie zo gebruikelijk is. Nee, zegt de drager van de Bergrede, het gebed dat ik bedoel groeit in je binnenkamer, in het verborgene. In weet dat heel veel mensen op deze manier bidden. Stamelen is het, kreunen, smachten, vertrouwen dat tenminste iemand jou begrijpt. Daar in die binnenkamers van ons wordt gestreden en gebeden.

Je leven wil niet vlotten, je zoekt naar woorden om het te uiten, dat is bidden!

Je relaties met anderen, het gaat stug en schuw, je draait in een rondje rond en opeens is er een woord, een gedachte, een hand die je pakt, je vindt troost, even is je leven een gebed!

Maar ook, de wereld lacht je tegemoet, de zon straalt buiten en in je hart, de lente geurt om je heen. 't Is net of alle mensen lachen, je binnenkamer is helemaal op orde, alsof er een grote schoonmaak heeft plaats gevonden. Woorden van gebed strelen je ziel.

Zo gezien is denk ik bidden de meest noodzakelijke daad die we kunnen stellen. Een dag zonder maakt ons smalletjes, we zien anderen over het hoofd en vergeten te genieten. Bidden is keihard werken ... en niet zullen ons ontbreken de dorre periodes van biddeloosheid. Dat we er dan zijn voor elkaar. Wie kent het niet die biddeloosheid, de dagen kabbelen, de spanning is er uit, de lucht is grijs en grauw, anderen staan je tegen, God is ver weg en onbereikbaar.

Ora et labora, bid en werk, is de bekende spreuk uit de monastieke traditie. Vorige week was ik in Ierland, in de woestheid en de leegte van dat ruige land hebben daar in de eerste eeuwen van onze jaartelling hard-werkende monniken cultuur gebracht en mensen bevrijd van veel knechting en barbaarendom. Als ik de verhalen over hen lees, ik zou het nog geen dag kunnen denk ik. Om alleen al een beetje huisvesting te hebben, en warmte, om het land te bewerken voor eten, en dan ook nog aan kunst te doen, bijbels met prachtige illustraties samenstellen bijvoorbeeld. Ze konden het alleen omdat ze in het gebed aan zichzelf voorbij kwamen, zich geheel openstelden voor de liefde die ze in alles om hen heen zagen. Bid en werk.

En wij? Eigenlijk gewoon, laten wij hetzelfde op onze manier doen, vandaag hier in deze stad, op deze plaats. Dat we een *bidplaats* zijn, een plek waar we proberen te leven in woord en daad. Geen gròte woorden hoeven het te zijn, maar stel dat het ons lukt om per dag één zonnestraal te laten schijnen, in het hart van de mensen om ons heen, maar vooral ook in die binnenkamer van onszelf, zo'n gebed (want dat is het) verandert de wereld, daar ben ik van overtuigd. Dat we het niet opgeven, dat we blijven grijpen naar Degene die ons leerde bidden.

Ik wil eindigen met een Keltisch gebed:

Zoals de hand gemaakt is om iets vast te houden

en het oog om iets te zien,

Zo hebt Gij mij geschapen voor de vreugde.

Deel met mij het zicht dat haar overal vindt:

In de pracht van de wilde violen;

In het zingen van de leuwerik;

In het gezicht van een standvastig mens;

In de lach van een kind;

In de liefde van een moeder;

In de reinheid van Jezus.

geciteerd in, Ian Bradley, *Keltische spiritualiteit. Een oud geloof met perspectieven voor de toekomst*, Zoetermeer 1993, p.143.

Jurjen Beumer
7 mei 2001 (preek 110)